

18-10

1/49

ที่ สร.๐๓๐๓/๑๑๐๔

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๒ มกราคม ๒๕๐๔

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าภูพาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

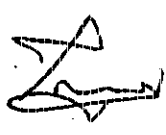
ทุก รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง หนังสือที่ กส.๐๓๐๔/๓๓๖๔๓ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๐๓

ตามที่ได้เสนอร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าภูพาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. พร้อมความบันทึกหลักการและเหตุผลไปเพื่อพิจารณา นั้น

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๐๔ ลงมติรับหลักการ และให้ส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา จึงทูลเกล้าฯ ถวายร่างพระราชกฤษฎีกาในเรื่องนี้ไปเพื่อส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาคณะรัฐมนตรีจึงกล่าวต่อไปแล้ว.

แล้วแต่จะไปปรก

(นายไพบูลย์ ทองมิตร)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติกรรม.๔

โทร. ๔๖๐๐๐๗

ท.ร.ว.จ.

ที่ ผร.๐๒๐๓/๑๑๐๒

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๒ มกราคม ๒๕๑๔

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าภูพาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

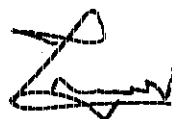
สิ่งที่ส่งมาด้วย มติที่กและร่างพระราชกฤษฎีกาในเรื่องนี้

ด้วยกระทรวงมหาดไทยและสหกรณ์ได้เสนอร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าภูพาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. พร้อมด้วยมติที่กหลักการและเหตุผล มาเพื่อพิจารณา ความละเอียดปราณีต มติที่กและร่างพระราชกฤษฎีกาที่ส่งมาพร้อมนี้

คณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาเมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๑๔ ลงมติรับหลักการ และในส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

จึงเรียนมา เพื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะไต่ถามตรวจพิจารณา ร่างพระราชกฤษฎีกาในเรื่องนี้ตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวต่อไป.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายไพบูลย์ ทองนมิตร)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กองนิติการ ม.

โทร. ๔๑๐๐๐๓

๑๑๕.๓.๑๗

วันที่ 16117 ม.ป. ๓/11

วันที่ ๒๑๑๔ เวลา ๘.๒๐ น.

๓/11

๑/11

ที่ กส.๐๑๐๔/ ๒๖๐๒

กระทรวง เกษตรและสหกรณ์

ม ๒ ธันวาคม ๒๕๑๗

เรื่อง ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดกบรีเขตพื้นที่ป่าอุทยาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ.

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔

๒. พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ จำนวน ๑ ชุด

๓. ร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดกบรีเขตพื้นที่ป่าอุทยาน จังหวัดสกลนคร และจังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. พร้อมทั้งร่างบันทึกคำชี้แจงรายละเอียดประกอบร่างพระราชกฤษฎีกา บันทึกหลักการและเหตุผล บันทึกเปรียบเทียบประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ และแผนที่ประกอบร่างพระราชกฤษฎีกา จำนวน ๔๕ ชุด

เนื่องด้วยประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ พร้อมด้วยแผนที่ท้ายประกาศกำหนดกบรีเขตพื้นที่ป่าอุทยานให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ซึ่งได้พิมพ์ประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ หน้า ๑ เล่ม ๔๔ ตอนที่ ๑๓๐ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๑๔ ซึ่งบริเวณที่ดินตามแผนที่ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ รวมไปถึงท้องที่ตำบลคำม่วง อำเภอภูพาน จังหวัดกาฬสินธุ์ด้วย แต่ตัวประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้มิได้ระบุท้องที่ตำบลคำม่วง อำเภอภูพาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติไว้ด้วย

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์พิจารณาแล้ว เห็นสมควรแก้ไขประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๐๔ ให้ถูกต้อง จึงขอส่งร่างพระราชกฤษฎีกากำหนดกบรีเขตพื้นที่ป่าอุทยาน จังหวัดสกลนคร และจังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ พร้อมด้วยคำชี้แจงรายละเอียดประกอบร่างพระราชกฤษฎีกา บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชกฤษฎีกา บันทึกเปรียบเทียบประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ ๒๐๔ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๑๔ กราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา เสนอคณะรัฐมนตรีต่อไปด้วย

ขอประทานเสนอ นายกรัฐมนตรี

เพื่อโปรดพิจารณา กระผมเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาหลักการ แล้วส่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาต่อไป.

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๑๒ ธันวาคม ๒๕๑๗

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(นายเถลิง ชำรงนาวาสวัสดิ์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการ : ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ส่วนและปฏิกรณ์เกษตร
แทน นายกรัฐมนตรี
๒๖.๑๑.๕๗

เล่มที่ 89 ตอนที่ 170 ราชกิจจานุเบกษา 13 พฤศจิกายน 2515

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 244

.....

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดบริเวณที่ดินป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลนาใน ตำบลไร่
ตำบลนาหัวบ่อ อำเภอพรรณานิคม ตำบลโคกภู ตำบลนาม่อง อำเภอภูพาน และตำบลห้วยยาง
ตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร และตำบลแสงมาศาล อำเภอสมเด็จ
จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ เพื่อสงวนไว้ให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาและความ
รื่นรมย์ของประชาชน กับเพื่อคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ หัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมี
คำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้บริเวณที่ดินป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลนาใน ตำบลไร่ ตำบลนาหัวบ่อ
อำเภอพรรณานิคม ตำบลโคกภู ตำบลนาม่อง อำเภอภูพาน และตำบลห้วยยาง ตำบลพังขว้าง
อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร และตำบลแสงมาศาล อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์
ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ เป็นอุทยานแห่งชาติ

ข้อ 2 ให้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้มีผลใช้บังคับเช่นเดียวกับพระราชกฤษฎีกา
ที่ออกตามความในมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ.2504

ข้อ 3 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รักษาการตามประกาศ
ของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ข้อ 4 ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 3 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2515

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

สำเนาถูกต้อง

Signature

นักวิชาการป่าไม้ตรี

พระราชบัญญัติ
อุทยานแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๐๔

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๔
เป็นปีที่ ๑๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยอุทยานแห่งชาติ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วใน
พระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

(๑) "ที่ดิน" หมายความว่า พื้นที่ดินทั่วไป และให้หมายความรวมถึง ภูเขา ห้วย
หนอง คลอง บึง บาง ลำน้ำ ทะเลสาบ เกาะและที่ชายทะเลด้วย

(๒) "อุทยานแห่งชาติ" หมายความว่า ที่ดินที่กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตาม
พระราชบัญญัตินี้

(๓) "ไม้" หมายความว่า รวงถึงพันธุ์ไม้มงคลทุกชนิดที่เป็นต้น เป็นกอ เป็นเถา ตลอดจน
ส่วนต่าง ๆ ของไม้

(๔) "สัตว์" หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดตลอดจนส่วนต่าง ๆ ของสัตว์ สิ่งที่เกิดจาก
สัตว์ และสิ่งที่สัตว์ทำขึ้น

(๕) "พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

(๖) "อธิบดี" หมายความว่า อธิบดีกรมป่าไม้

(๗) "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร วิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ
ให้ผู้อำนวยการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้
กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

การกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๖ เมื่อรัฐบาลเห็นสมควรกำหนดบริเวณที่ดินแห่งใดที่มีสภาพธรรมชาติ
เป็นที่น่าสนใจ ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิมเพื่อสงวนไว้ให้เป็นประโยชน์แก่การศึกษาและรื่นรมย์
ของประชาชน ก็ให้ผู้อำนวยการกระทำโดยประกาศพระราชกฤษฎีกา และให้มีแผนที่แสดงแนวเขต
แห่งบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย บริเวณที่กำหนดนี้เรียกว่า "อุทยานแห่งชาติ"

ที่ดินที่จะกำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาตินั้น ก่อเป็นที่ดินที่มีอยู่ในกรรมสิทธิ์หรือ
ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายของบุคคลใด ซึ่งมีเขตพรมแดนเมือง

มาตรา ๗ การขยายหรือการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติ ไม่ว่าทั้งหมดหรือบางส่วน
ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา และในกรณีที่มีใจเป็นการเพิกถอนอุทยานแห่งชาติทั้งหมด ให้มี
แผนที่แสดงเขตที่เปลี่ยนแปลงไปแนบท้ายพระราชกฤษฎีกาด้วย

มาตรา ๘ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีหลักเขตและป้ายหรือเครื่องหมายอื่น
แสดงเขตอุทยานแห่งชาติไว้ตามสมควร เพื่อให้ประชาชนเห็นได้ว่าเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ

หมวด ๒

คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๙ ให้มีกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า "คณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ"
ประกอบด้วยปลัดกระทรวงเกษตรเป็นประธาน อธิบดีกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมมหาดไทย ผู้แทน
กรมที่ดินและกรรมการอื่นไม่เกินสิบเอ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้ง

มาตรา ๑๐ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่ง คราวละสองปี
กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

มาตรา ๑๑ นอกจากการพ้นตำแหน่ง ตามวาระ ตามมาตรา ๑๐ กรรมการ
พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่คดีความผิดที่เป็น
ลหุโทษ หรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

เมื่อกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ คณะรัฐมนตรีอาจแต่งตั้งผู้อื่นแทนได้
กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งตามความในวรรคก่อน อยู่ในตำแหน่งตามวาระเท่าที่
ผู้แทนแทน

มาตรา ๑๒ การประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือ
ไม่อยู่ในที่ประชุม ให้คณะกรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม ให้ถือเอาเสียงข้างมาก
กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้
ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๑๓ การประชุมทุกคราว ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวน
ของกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๑๔ คณะกรรมการจะตั้งอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่ง
อย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีหน้าที่ให้คำปรึกษาต่อรัฐมนตรีในเรื่องต่อไปนี้

(๑) การกำหนดที่ดินให้เป็นอุทยานแห่งชาติ และการขยายหรือการเพิกถอน
อุทยานแห่งชาติ

(๒) การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ

(๓) เรื่องที่รัฐมนตรีปรึกษา

หมวด ๓

การคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๑๖ ภายในเขตอุทยานแห่งชาติ ห้ามมิให้บุคคลใด

(๑) ปักธงหรือครอบครองที่ดิน รวมตลอดถึงถนนสร้าง แนวทาง หรือเขื่อนป่า

(๒) เก็บหา นำออกไป ทำควยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อม
สภาพ ซึ่งไม้ ยางไม้ น้ำมันยาง น้ำมันสน แร่ หรือทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ

(๓) นำสัตว์ออกไป หรือทำควยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายแก่สัตว์

(๔) ทำควยประการใด ๆ ให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพแก่ดิน หิน

กรวด หรือทราย

(๕) เปลี่ยนแปลงทางน้ำหรือทำให้น้ำในลำน้ำ ลำห้วย หนอง บึง ท่วมท้น
หรือเหือดแห้ง

- (๖) ปิดหรือทำให้กั้นขวางทางน้ำหรือทางบก
- (๗) เก็บหา นำออกไป ทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายหรือทำให้เสื่อมสภาพ ซึ่งก้วยไม้ น้ำผึ้ง ครั่ง ถ่านไม้ เปลือก หรือมูลค้างคาว
- (๘) เก็บ หรือทำด้วยประการใด ๆ ให้เป็นอันตรายแก่ดอกไม้ ใบไม้หรือผลไม้
- (๙) นำยานพาหนะเข้าออก หรือรับส่งยานพาหนะในทางที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๑๐) นำอากาศยานขึ้นลงในที่ที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

- (๑๑) นำหรือปล่อยปลุกสัตว์เข้าไป
- (๑๒) นำสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์พาหนะเข้าไป เว้นแต่จะได้รับปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี
- (๑๓) เข้าไปค้าขายสินค้าจากใด ๆ เพื่อหาผลประโยชน์ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่
- (๑๔) ปิกประกาศ โฆษณา หรือชักเขียนในที่ต่าง ๆ
- (๑๕) นำเครื่องมือสำหรับล่าสัตว์หรือจับสัตว์ หรืออาวุธใด ๆ เข้าไป เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และปฏิบัติตามเงื่อนไขซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่อนุญาตนั้นกำหนดไว้

- (๑๖) ยิงปืน ทำให้เกิดระเบิดซึ่งวัตถุระเบิด หรือจุกตอกไม้เพลิง
- (๑๗) ตั้งเสียงอื้อฉาวหรือ จะทำการอื่นอันเป็นการรบกวน หรือเป็นที่เดือดร้อนรำคาญแก่คนหรือสัตว์

- (๑๘) ตั้งขบะมูลฝอยหรือสิ่งต่าง ๆ ในที่ที่มีได้จัดไว้เพื่อการนั้น
 - (๑๙) ตั้งสิ่งที่เป็นเชื้อเพลิงซึ่งอาจทำให้เกิดเพลิง
- มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้บุคคลใดกระทำให้พลัดเขต ป้าย หรือเครื่องหมายอื่น ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่จัดให้มีตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ที่ ลบเลือน เสียหายหรือไร้ประโยชน์

มาตรา ๑๔ บุคคลซึ่งเข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ ได้สั่งให้ปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา ๑๕ บทบัญญัติในมาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ มิให้ใช้บังคับแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติการไปเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและดูแลรักษาอุทยานแห่งชาติหรือการศึกษาหรือวิจัยทางวิชาการ หรือเพื่ออำนวยความสะดวกในการพัฒนาหรือการพักผ่อน หรือเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ทั้งนี้ต้องเป็นไปตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

มาตรา ๒๐ การจับกุมปราบปรามผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๑ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกคำสั่งให้ผู้กระทำความผิดตาม

มาตรา ๑๖ ออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ หรือเขตวนอุทยานกระทัดรัด ใด ๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติ

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ เป็นเหตุให้มีสิ่งปลูกสร้างขึ้นใหม่ หรือมีสิ่งอื่นใดในอุทยานแห่งชาติผิดไปจากสภาพเดิม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำความผิด ทำลายหรือรื้อถอนสิ่งนั้น ๆ ออกไปให้พ้นอุทยานแห่งชาติ หรือทำให้สิ่งนั้น ๆ กลับคืนสู่สภาพเดิม แล้วแต่กรณี ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ปฏิบัติตาม หรือถ้าไม่รู้ตัวผู้กระทำความผิด หรือเพื่อบริเวณหรือบรรเทาความเสียหายแก่อุทยานแห่งชาติ พนักงานเจ้าหน้าที่จะกระทำการดังกล่าวแล้วอย่างใดอย่างหนึ่งเสียเองก็ได้ ตามสมควรแก่กรณี และผู้กระทำความผิดมีหน้าที่ชดเชยค่าใช้จ่ายที่ต้องเสียไปในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำการเสียเองนั้น

หมวด ๔

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๒๓ ถ้าเห็นเป็นการสมควรให้ประชาชนชำระเงินเนื่องในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ให้บริการ หรือให้ความสะดวกต่าง ๆ ในอุทยานแห่งชาติ หรือให้บุคคลใดเสียค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทน สำหรับการที่ได้รับอนุญาตให้ทำเป็นกิจการหรือพักอาศัยอยู่ในอุทยานแห่งชาติ อธิบดีมีอำนาจกำหนดอัตราและวางระเบียบเกี่ยวกับการเก็บค่าบริการ ค่าธรรมเนียมหรือค่าตอบแทนดังกล่าวได้ ทั้งนี้โดยอนุมัติของรัฐมนตรี

เงินที่เก็บได้ตามวรรคก่อน เงินที่มีผู้บริจาคเพื่อบำรุงอุทยานแห่งชาติ เงินค่าปรับที่พนักงานเจ้าหน้าที่เปรียบเทียบตามมาตรา ๒๕ และเงินรายได้อื่น ๆ ให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีอากรใด ๆ และเก็บรักษาไว้ใช้จ่ายในการบำรุงรักษาอุทยานแห่งชาติตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติของรัฐมนตรี

หมวด ๕

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๒๔ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๑)(๒)(๓)(๔) หรือ(๕) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๕ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๖)(๗)(๘)(๙)(๑๐)(๑๑) หรือมาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๑๘ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๖ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๒) (๓) (๔) หรือ (๕) ถ้าปรากฏว่าสัตว์หรือทรัพย์สินที่เก็บหา หรือนำออกมีราคาเพียงเล็กน้อย หรือความเสียหายที่เกิดขึ้นมีเพียงเล็กน้อย ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๗ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๖ (๔) (๑๒) (๑๓) (๑๔) (๑๕) (๑๖) (๑๗) (๑๘) หรือ (๑๙) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๘ บรรดาความผิดตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ ในพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้

มาตรา ๒๙ บรรดาอาวุธ เครื่องมือ เครื่องใช้และยานพาหนะใด ๆ ซึ่งบุคคลใดใช้ในการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๖ (๑) ฐานแสวงหาหรือเฝ้าป่า หรือตามมาตรา ๑๖ (๒) ฐานทำให้เป็นอันตราย หรือทำให้เสื่อมสภาพซึ่งไม้ หรือมาตรา ๑๖ (๓) ฐานทำให้เป็นอันตรายต่อสัตว์ หรือตามมาตรา ๑๖ (๔) ฐานทำให้เป็นอันตราย หรือเสื่อมสภาพแก่ดิน หิน กรวด หรือทราย ให้ริบเสียทั้งสิ้น โดยไม่ต้องคำนึงว่าเป็นของผูกระทำความผิดและมีผู้ตกลงโทษตามคำพิพากษาของศาลหรือไม่

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๐ สัมปทานและใบอนุญาตทำไม้หรือเก็บหาของป่าตามกฎหมายว่าด้วยป่าไม้ไม่อนุญาตให้อยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ในที่ป่าคุ้มครอง หรือป่าสงวน ตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและสงวนป่า อาชญาบัตร ประทานบัตร และใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำเหมืองแร่และสัมปทานตามประมวลกฎหมายที่ดิน ซึ่งได้ออกให้แก่บุคคลใดไว้แล้ว ก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามมาตรา ๖ ไขบังคับ ให้คงใช้ต่อไปเพียงเท่ากำหนดอายุของสัมปทาน อาชญาบัตร ประทานบัตร หรือใบอนุญาตนั้น ๆ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส.ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เพื่อคุ้มครองรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ เช่น พันธุ์ไม้และของป่า สัตว์ป่า ตลอดจนทิวทัศน์ ป่าและภูเขา ให้คงอยู่ในสภาพธรรมชาติเดิม มิให้ถูกทำลายหรือเปลี่ยนแปลงไป เพื่ออำนวยความสะดวกทั้งทางตรงและทางอ้อมแก่รัฐและประชาชนสืบไป.

สำเนาถูกต้อง

นักวิชาการป่าไม้ตรี

11/11

บันทึกหลักการและเหตุผล

ประกอบร่างพระราชบัญญัติ กำหนดบริเวณที่ดินป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลนาใน ตำบลไร่ ตำบลนาหัวบ่อ อำเภอพรรณานิคม ตำบลโคกภู ตำบลนามอง อำเภอภูพาน และ ตำบลห้วยยาง ตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ตำบลแรงมาศาล อำเภอสมเด็จ และตำบลคำบง อำเภอภูพาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

พ.ศ.

หลักการ

กำหนดบริเวณที่ดินป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลนาใน ตำบลไร่ ตำบลนาหัวบ่อ อำเภอพรรณานิคม ตำบลโคกภู ตำบลนามอง อำเภอภูพาน และตำบลห้วยยาง ตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ตำบลแรงมาศาล อำเภอสมเด็จ และตำบลคำบง อำเภอภูพาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ

เหตุผล

ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 224 ลงวันที่ 3 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2515 กำหนดให้บริเวณที่ดินป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลนาใน ตำบลไร่ ตำบลนาหัวบ่อ อำเภอพรรณานิคม ตำบลโคกภู ตำบลนามอง อำเภอภูพาน และตำบลห้วยยาง ตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร และตำบลแรงมาศาล อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ ซึ่งตามแผนที่ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้รวมตลอดไปถึงท้องที่ตำบลคำบง อำเภอภูพาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติไว้ด้วย จึงมีความจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัติกำหนดปรับปรุง กำหนดบริเวณที่ดินป่าภูพาน ในท้องที่ตำบลนาใน ตำบลไร่ ตำบลนาหัวบ่อ อำเภอพรรณานิคม ตำบลโคกภู ตำบลนามอง อำเภอภูพาน และตำบลห้วยยาง ตำบลพังขว้าง อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร ตำบลแรงมาศาล อำเภอสมเด็จ และตำบลคำบง อำเภอภูพาน จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้เป็นอุทยานแห่งชาติ